

[Annelise Gotfredsen.]

en sådan måde, at den forflygtiger ansvaret og svækker befolkningens indflydelse på offentlige institutioner, således som denne indflydelse øves i et demokrati — gennem folketinget og regeringen.

Annelise Gotfredsen (KF):

Spørgsmålet om kollektiv ledelse på institutioner har tidligere været rejst fra konservativ side i folketinget; det drejede sig om børneinstitutioner, og det blev fremført, at kollektiv ledelse her undertiden hørte sammen med politisk slagside. Det samme har vist sig ved læreanstalter: jeg behøver blot at nævne Roskilde universitetscenter, akademiets arkitektuddannelse og også Ålborg universitetscenter. Fra 1. april er nationalmuseet overgået til kollektiv ledelsesform foreløbig for en 3-årig forsøgsperiode. På bibliotekerne har der været eksperimenteret med kollektive ledelser, og her har det været antydnet, at denne ledelsesform ville blive dyrere for skatteyderne: øget medarbejder- og informationsvirksomhed er ikke gratis.

Jeg mener, den kollektive ledelsesform i de fleste tilfælde er en misforståelse, som de ansvarlige ministre burde hindre. Personalets naturlige medbestemmelsesret bør udøves gennem samarbejdsudvalg og for de helt store arbejdspladser eventuelt ved repræsentation i ledelsen, ikke ved at personalet overtager ledelsen. De offentlige institutioner er befolkningens, ikke personalets, således som hr. Erling Olsen for universitetets vedkommende ved tidligere lejlighed så udmærket har udtrykt det.

Jeg vil derfor spørge, om ministeren har tænkt sig, man skal vedblive med at indføre kollektiv ledelse på offentlige institutioner.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Det er rigtigt, når fru Annelise Gotfredsen peger på, at der i de senere år vidt omkring i det offentliges institutioner er givet medarbejderne adgang til medindflydelse og i visse tilfælde endog adgang til et egentligt medansvar.

Eksemplerne på indførelse af en egentlig kollektiv ledelse på offentlige institutioner er, så vidt jeg kan se, ret få, idet hovedparten af de tilfælde, hvor medarbejderne er blevet draget ind i et samarbejde med ledel-

sen på institutionerne, jo er de samarbejdsudvalg, som fru Annelise Gotfredsen omtalte, og som er etableret på alle større offentlige virksomheder og institutioner, men hvor der altså ikke er tale om en egentlig kollektiv ledelse.

Den nye struktur på nationalmuseet, som er indført pr. 1. april 1975 efter et mangeårigt forarbejde, er et rent eksempel på en egentlig kollektiv ledelsesform, sådan som fru Annelise Gotfredsen nævner det i sin begrundelse for spørgsmålet. Ordningen har forsøgets karakter, idet det cirkulære fra december 1974, hvorved den nye ledelsesform blev indført, skal tages op til revision senest efter 3 års forløb. Det er klart, at da nyordningen på nationalmuseet kun har virket i mindre end 2 måneder, kan der endnu ikke drages nogen erfaring af denne kollektive ledelse.

Jeg forstår på fru Annelise Gotfredsen, at hun nærer frygt for, at den deling af beslutningsretten, som den kollektive ledelsesform på nationalmuseet er udtryk for, kan få den følge, at ansvaret for ledelsen af museet bliver forflygtiget, at befolkningens indflydelse på institutionens drift kan blive svækket, fordi det er vanskeligt at gøre nogen enkeltperson eller bestemte enkeltpersoner ansvarlig for de beslutninger, der træffes.

Jeg nærer ikke den samme bekymring som fru Annelise Gotfredsen på dette punkt, idet jeg specielt stærkt vil understrege, at nationalmuseets forhold til kulturministeriet på ingen måde er ændret, og at kulturministerens og f.eks. revisionsmyndighedernes adgang til at følge museets dispositioner er fuldstændig uændret; det gælder jo også, at nationalmuseets direktion har den samme mulighed som hidtil for at føre et overordnet tilsyn med arbejdet i de enkelte afdelinger, som den hidtidige enedirektør har haft.

Når regeringen og folketinget på denne måde fastholder sin overordnede stilling over for nationalmuseets virksomhed, gælder det jo også, at offentligheden fortsat i uændret omfang har adgang til at gøre sin indflydelse gældende på arbejdet på museet, således som denne indflydelse kan udøves gennem folketinget og gennem regeringen, som fru Annelise Gotfredsen selv beskriver det.

Inden for kulturministeriets område vil vi gerne gå videre med hensyn til at etablere en